

Pau Durà, actor i director

«M'agraden les històries reals, les que no tenen herois»

La trajectòria com a actor de Pau Durà és ben coneguda. Des del seu pas per les mítiques sèries *Plats Bruts* i *Siete Vidas*, fins a les més actuals *Crematorio* i *El Príncipe* o el seu paper en la pel·lícula *Tots volem el millor per a ella* de Mar Coll. A més, torna a estar damunt dels escenaris amb *La punta del iceberg* que podrem veure al novembre en Alacant. Cal destacar també que, des de sempre, s'ha sentit atret pel món de la direcció i ha donat el pas.

Ell mateix ho defineix com «un canvi natural, per una necessitat pròpia». «Escriure per a cinema», assegura Durà, «ha sigut sempre el meu *hobby* i posar-me a dirigir és continuar amb l'autoria». Després de rodar quatre curts i la pel·lícula *Tocant el mar*, enguany ha estrenat la seua primera obra de teatre, *Un aire de família*, amb un resultat «gratificant» pel seu èxit de públic i de crítica.

Adaptar una obra literària a un altre format, segons Pau Durà, «és un treball difícil». És imprescindible «ser molt bon coneixedor del lloc d'arribada», siga teatre o cinema, per aconseguir «una bona obra final que és el que compta». Per atraure als més joves, pensa que «són interessants les adaptacions que porten les obres al segle XXI», encara que «si els clàssics han arribat als nostres dies, per alguna cosa deu ser».

«S'ha d'utilitzar més una llengua planera, més pròxima»

Pel que fa a les produccions en valencià, sobretot quan recreen la quotidianitat, defensa l'ús «d'una llengua planera», «la més pròxima a l'audiència». Recollint «els modismes, frases fetes, etc. de cada lloc» podem retratar «la riquesa i els colors dels nostres parlars».

Pau Durà dirigeix el curt *El cerdo*.

La Font Roja, el pulmó dels alcoians

Els tres primers curtsmetratges de Pau Durà, que encara es projecten en festivals, s'han rodat a la seua ciutat natal, Alcoi. En el cas de *El hambre*, ens narra una història que «necessitava contar» sobre el que li va passar a son pare durant la postguerra. La descriu com «un relat de fam i misèria però divertit alhora» que té lloc a la masia la

Safranera, a la Font Roja. Per este rerefons familiar «és un lloc on em sent bé», assegura, i «per als alcoians és el nostre pulmó». Confessa que li agrada passejar pel Carrascar amb la seua família, tant per la bellesa del paisatge com «per les històries reals que ha acollit, relats que no tenen herois, els relats de les persones».

Dissabte, 18 d'octubre

LA REINA MORA

Victor Gómez Labrado

El castell de Xàtiva

per només

1€

Idiome, 19 d'octubre

LLIR ENTRE CARDS

Isabel-Clara Simó

La Font Roja

per només

1€